



גיליון כ'

חודש שבט

תשפ"א

תפילה באהבה – הלימוד השבועי

וטהר ליבי שאזכה להתפלל

רבני בתי ספר צוותי חינוך תלמידים והורים יקרים,
יהי רצון שיתקבלו תפילותינו ברצון לפני שוכן מרומים!

ד' שבט

יום א'

הרבנית נירית רזיאל

הרב יהונתן חי

סיפור על הבבא סאלי

סיפור על הבבא סאלי

היום אספר לכם על אדם צדיק וגדול, שחי אתנו בדור שלנו כאן בארץ ישראל, ושמו רבי ישראל אבוחצירא, או בכינויו "הבבא סאלי". הוא היה חי בנתיבות ומדי יום היו מגיעים אליו עשרות ומאות אנשים כדי להתברך מפיו. הברכות שלו, ממש היו מתקיימות. אם אדם לא היה נפקד בפרי בטן, אם לזוג לא היה ילדים, הם היו נוסעים עד לנתיבות, מבקשים ברכה והיו רואים ניסים. אם אנשים היו מחפשים עבודה או היה להם קושי בפרנסה, הם היו הולכים אליו ורואים ניסים גלויים.

יש אפילו סיפור מצחיק על ילד שרצה להיות יותר גבוה, והלך לבבא סאלי והוא בירך אותו והילד גבה וגבה וגבה, כמעט לא הפסיק.

הבבא סאלי היה מלומד בניסים, יש עוד סיפורים רבים עליו, כמו שהוא היה יכול לנסוע באוטו והיה נוסע על אוטו בלי דלק או שמאות אנשים היו רואים איך הוא היה עושה חגיגות גדולות והיה מביא להם בקבוק עראק ומוזג ומוזג, והבקבוק לא היה נגמר.

אבל היום, רציתי להביא לכם סיפור שאולי יכול לעזור לנו להבין למה הבבא סאלי היה כל-כך קרוב אצל הקב"ה. למה התפילות שלו היו נענות?

הבבא סאלי היה הולך לישון כל לילה אחרי שהוא היה עושה את כל הדברים שהוא היה צריך לעשות באותו יום: לקבל את כל האנשים, ומתפלל, ומאריך, ועושה תיקון חצות, ואת כל הדברים שאנשים צדיקים וגדולים עושים. הוא היה הולך לישון ואז הוא היה קם, מסתכל סביב, שואל לפעמים את המשמש שלו: "תגיד, כבר הגיע הבוקר? כבר הגיע השחר?", והמשמש היה אומר לו: "לא הרב, עדיין לא" והבבא סאלי היה קם עוד פעם בלילה ומסתכל סביבו, מסתכל, בודק בחלון, אה... עוד לא הגיע השחר... וחוזר לישון. כך כל לילה, מעידים עליו מי שהיה קרוב אצלו.

הסוד היה שכל לילה הבבא סאלי היה מחכה שיגיע הבוקר כי היה מתאווה להתפלל. היה מתגעגע אל ה'. כבר הוא התפלל ערבית, ועכשיו מערבית עד שחרית יש כל-כך הרבה שעות, הבבא סאלי היה מקווה: "מתי יגיע הבוקר? מתי תופיע אשמורת ראשונה ואני אוכל לקום עוד פעם ולדבר עם ה'?"

ילדים, כל אחד מאתנו יכול להיזכר איך הוא קם בבוקר ואולי קצת מהסיפור הזה לחשוב: "גם אני יכול להיות קצת כמו הבבא סאלי וקצת לחשוב לעצמי: "גם אני רוצה להתפלל בבוקר וכבר לדבר עם ה' ולבקש ממנו. ולבקש בעד עם ישראל. ולהיזכר שיש לי אבא גדול שנורא נורא נורא מחכה שאני אדבר אותו."

שמעתם פעם על "הבבא סאלי" או השם שלו רבי ישראל אבוחצירא?

הוא היה רב גדול בתורה ובמצוות, הוא היה צדיק גדול והוא נפטר לפני 36 שנה, בד' בשבט.

כשהוא היה חי במרוקו, הוא היה בחוץ לארץ בהתחלה, הוא היה רב של קהילה גדולה, ושם בקהילה היה מקווה - איפה שאנשים הולכים לטבול ולהיטהר לפני ה'. המקווה הזה היה מקבל את המים שלו ממעיין. שנה אחת הייתה שנת בצורת, לא ירד גשם, ומה שקרה - שבמעין גם לא נשאר מים והמים לא הגיעו למקווה. וכשהגיעו הגבאים לראות את המקווה, הם ראו שהמקווה יבש ולא נשארה טיפה אחת במקווה, לטבול. הלכו לבבא סאלי ושאלו אותו: "הבבא סאלי, מה נעשה?". הבבא סאלי אמר להם: "לכו ותבנו עוד פעם את המקווה, מקווה חדש על פי כל החומרות וההלכות לבניית המקווה." אמרו היהודים: "באמת? לבנות מקווה חדש? ומאיפה יהיה מים? אנחנו בתמוז, קיץ עכשיו." אבל אמרו: "מה שהבבא סאלי אומר, אנחנו עושים." הלכו ובנו את המקווה, קראו לבבא סאלי והבבא סאלי הגיע וראה את המקווה, איזה יופי! ואז הבבא סאלי הרים את הידיים והעיניים לשמיים ואמר: "ריבונו של עולם, אנחנו רוצים לקיים את המצוות שלך, להיות קדושים וטהורים, ואנחנו עכשיו בנינו את המקווה הזה, תן לנו גשם שנוכל לטבול במקווה."

לתדהמת כל האנשים שהיו שם, פתאום הם רואים - גשם יורד, גשם של ברכה ממלא את המקווה. וואו, איזה נס, איזה יופי. כולם שמחו והרב חזר ללימוד תורה שלו. באמצע הלימוד תורה של הרב הוא נזכר: וואו, מה זה? יש איזה משהו אחד במקווה שהוא לא טוב, צריך לתקן.

הלך הרב אל האנשים, אל הגבאים, ואמר להם: "אתם צריכים לתקן את המקווה, תוציאו את כל המים שיש במקווה." "מה? להוציא את כל המים? מאיפה נביא עוד הפעם מים? אבל הבבא סאלי אמר, אנחנו חייבים לעשות." הוציאו את המים, תיקנו את הבעיה שהייתה במקווה, ואז עוד פעם הבבא סאלי הרים את הידיים לשמיים ואמר: "ריבונו של עולם, אנחנו רוצים להיות קדושים וטהורים ולעשות את מה שאתה רוצה, אנא תן לנו את הגשם - שנוכל לקיים את המצוות, שנחיה בטהרה ובקדושה." ובאמת כך היה, שוב פעם ירד גשם ושוב פעם היהודים היו בהלם - איזה זכות שיש את הרב שלהם.

אנחנו לומדים מפה שכל מי שמתאמץ ומשתדל, הקדוש ברוך הוא שומע לתפילה שלו. גם אנחנו, ילדים חמודים, אנחנו נשתדל ונתאמץ בתפילה שלנו, נכוון בתפילה, נכוון במילים, נחשוב על ה' יתברך, ובעזרת ה' כל התפילות שלנו יתקבלו ברצון ובאהבה לפני ה' יתברך.



אריאל ירד

יום ב - ה' שבט

ברכת זוקף כפופים



קוראים לי אריאל ירד ואני רוצה להסביר לכם היום על ברכת "זוקף כפופים". כל אחד כאשר הוא קם בבוקר, מודה לה' על כך שהוא יכול לקום מהמיטה, להזדקף ולעמוד ישר. קשה לכם לדמיין שזה משהו שצריך להודות עליו. אני רוצה לספר לכם על הפציעה שלי לפני עשרים שנה, כאשר הייתי בן שנה ורבע וגרנו בעצמונה שבגוש קטיף. שיחקתי בחוץ ונפלה פצצת מרגמה במרחק של כמה מטרים ורסיסים פגעו בי בראש ובגב. למרות שמצבי היה קשה מאוד, וזכיתי שהרופאים הצליחו לעשות את הפעולות הנכונות ולהציל את חיי. זה היה נס גדול מאוד. אחרי כמה שבועות שהייתי בבית החולים בטיפול נמרץ, עברתי לשיקום, התחלתי לאט לאט ללמוד לעשות את הכל מההתחלה, כמו תינוק: להרים את הראש, לזחול, לעמוד ובהמשך ללכת. נראה לנו ברור ופשוט להצליח לעמוד, אבל אם ננסה להעמיד משהו שיעמוד ולא יפול, נגלה שזה לא פשוט והוא הרבה פעמים יפול. תחשבו למשל על להעמיד אטרייה, זה אפשרי? אבל ה' יצר אותנו שאנחנו מצליחים לעמוד. בהתחלה זה היה ממש קשה והיו מעמידים אותי על מכשיר שנקרא 'עמידון' וקושרים רצועות, שלא אפול. לבסוף למדתי ללכת ולמדתי אפילו לרוץ, לשחק בכדורסל ולנסוע באופניים. בגלל מה שעבר עליי, אני היום יכול להבין טוב יותר על מה להודות בברכת "זוקף כפופים" וגם בשאר הברכות.

כיום אני ברוך ה' לומד בישיבה הגבוהה בשומריה ושמוח ומודה לקדוש ברוך הוא על כל הניסים שעשה איתי.



הרב יהושע לוי

יום ג - ו' שבט

כיוון התפילה בחו"ל



היום יש לנו נושא מאוד מאוד מעניין שאני רוצה ללמוד ביחד אתכם. ילדים, אתם יודעים איפה אני גר? אני גר במקסיקו. אני פה במדינת מקסיקו ואני רוצה לעשות לכם שאלה, מתי שאנחנו מתפללים, לאן אנחנו מכוונים את תפילתנו? אני לדוגמה, שגר במקסיקו, כשאני מתפלל יחד עם הקהילה, יחד עם היהודים במקסיקו, לאן אנחנו מכוונים? לארצות הברית? לא. להודו? לא. לסין? גם לא. לאן אנחנו מכוונים? אנחנו מכוונים לארץ ישראל.

וחז"ל אמרו לנו: בן אדם שהוא מחוץ לארץ, הוא צריך לכוון את תפילתו לארץ ישראל. אדם שהוא בתוך ארץ ישראל, הוא מכוון את תפילתו לירושלים. ואדם שהוא בתוך ירושלים, הוא מכוון את תפילתו לבית המקדש. ולמה? הרי הקדוש ברוך הוא הוא לא שומע את כל התפילות, לא משנה מאיזה מקום היא באה? כתוב שה' שומע תפילת כל פה, אז למה צריך לכוון למקומות הקדושים האלו? בוודאי ה' שומע את התפילה בכל מקום שאנחנו מתפללים, אבל ארץ ישראל, ירושלים ובית המקדש הם נקראו 'בית התפילות' - מקום שהתפילות יותר מתקבלות, זה מקום יותר ראוי שנכוון את תפילותינו. אתם זוכרים את יעקב אבינו, נכון? מתי שיעקב אבינו ברח מעשיו, יצא מארץ ישראל לכיוון חרן, הוא הגיע לירושלים בדרכו לחרן, לפני שהוא יוצא מישראל, והוא אמר: "מה נזקא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים". הוא היה בירושלים, הוא אמר: זה מקום נורא קדוש שזה שער השמים, פה התפילות מתקבלות יותר. אז מה למדנו היום ילדים? על חשיבות ארץ ישראל, ירושלים ובית המקדש, עד שאנחנו מכוונים את כל התפילות שלנו. בכל העולם כל היהודים שמתפללים הם מכוונים לכיוון ארץ ישראל, ירושלים ובית המקדש. שנזכה שה' ישמע את כל תפילותינו ויקבל את כל תפילותינו ברצון.





ד"ר פרץ כהן

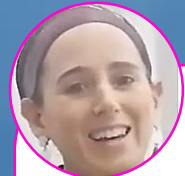
יום ד - ז' שבט

ברכת 'אשר יצר'



היום נדבר על ברכת "אֲשֶׁר יָצַר", ברכה שאני מתאר לעצמי שאתם מכירים, שאנחנו אומרים אותה גם בבוקר, וגם ביציאה מהשירותים. בברכת "אֲשֶׁר יָצַר" אנחנו בעצם מודים לבורא עולם על כל מה שאני, כרופא, עושה כל יום. אנחנו ברפואה מנסים להכיר את האדם, מנסים להבין את המערכות של הגוף. אנחנו יודעים שהמערכת של גוף האדם עושה פלאות, ועל זה אנחנו מודים לה'. כאשר אנחנו אוכלים אוכל, האוכל נכנס דרך הפה, עובר את כל מערכת העיכול, ומגיע לגוף בכל מיני מקומות, חלקו גם יוצא החוצה. אנחנו יודעים, שכל התהליך הזה של קליטה של האוכל ואחר כך בירור מה הגוף צריך, ואחר כך הפרשה של חלק ממנו - הוא תהליך פלאי. הוא מנפלאות בורא עולם, ועל זה אנחנו מודים: "אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֶכְמָה, וּבָרָא בּוֹ נְקִיבִים וְנְקִיבִים, חֲלָלִים חֲלָלִים. גְּלִי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ, שְׂאֵם יִפְתָּם אֶחָד מֵהֶם" אם תקרה שם איזו תקלה הכי קטנה, או חלילה "יִפְתָּם אֶחָד מֵהֶם" אוי ואבוי.

כמו שאמרת, אנחנו כרופאים, לצערנו, רואים גם את התקלות, אבל אנחנו יודעים להעריך ולהודות על הדבר הנפלא הזה, על המכונה הזאת שפועלת בדרך כלל שנים רבות, בלי תקלות. גוף האדם הנפלא. ועל זה אנחנו מודים לבורא עולם - "בְּרוּךְ אַתָּה ה', רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת". שנהיה בריאים בעזרת ה'.



הרבנית אביטל יומטוביאן

יום ה - ח' שבט

הרב אלון מזרחי



רוקע הארץ על המים



בברכות השחר אנחנו מודים מידי בוקר על המתנות הגדולות והטובות שקיבלנו מהקדוש ברוך הוא. הברכה שנדבר עליה היום, נקראת ברכת "רוקע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם". אנחנו מודים לקדוש ברוך הוא על זה שהוא שוטח את הארץ ומאפשר לנו ללכת עליה. אם נסתכל על כדור הגלובוס שבטח יצא לכם לראות, נראה שיש הרבה מים, והחלק של היבשה הוא קטן. הקדוש ברוך הוא השאיר לנו, בני האדם, חלק יציב שבו נוכל לגדול, שבו נוכל להתפתח. הקדוש ברוך הוא שומר על הצעדים שלנו והוא זה שדואג לנו ליציבות. אפשר לראות בזה משל גם על החיים שלנו, יש מקומות שהם מים, יש מקומות שהם לא ידועים, אנחנו יודעים שמישהו מפליג בספינה לים, אנחנו לא יודעים לאיפה הוא יגיע. אבל הקדוש ברוך הוא הוא זה שרוקע את הארץ, הוא זה שמלווה אותנו גם באותם רגעים של אי ודאות, גם באותם רגעים שאנחנו לא יודעים לאיפה הספינה הזאת תלך, מה יהיה אתנו, עם הנגיף שמלווה אותנו תקופה ארוכה, איך תהיה פרנסה, איך אנשים יסתדרו. אז אנחנו זוכרים, שכמו שהקדוש ברוך הוא, הוא בעצם נותן את הבסיס שעליו אנחנו יכולים ללכת, הוא גם נותן לנו את הכוח לצעוד, גם כשהדברים לא ממש ברורים. אז גם כשיש לנו סימני שאלה, אנחנו לא יודעים מה יהיה אתנו הלאה, אנחנו זוכרים שהקדוש ברוך הוא הוא זה שנותן לנו את הבסיס לצעידה. כי כשאנחנו מתחילים בוקר חדש, יש לנו אמונה גדולה, שהנתיב שבו אנחנו הולכים, הקדוש ברוך הוא מלווה את צעדינו, כי הוא זה ש"רוקע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם".



רוקע הארץ על המים

מה משמעותן של ברכות השחר? כל 'ברכות השחר' זה להגיד תודה רבה לה'. למשל, "בְּרוּךְ אַתָּה ה'... פִּנְקָם עֲוֹרִים", זה שאנחנו כל יום יכולים לקום, לפקוח את העיניים ולראות, זה מיוחד ולמשל "בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זֹקֵף כְּפֹפִים". אנחנו, כשישנו, לא יכולנו לזוז, ופתאום אנחנו קמים ויושבים ועומדים. זה מיוחד. והברכה שהיום נלמד עליה היא: "בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם", בבריאת העולם היו הרבה מים בעולם. ביום השני של הבריאה, ה' הפריד בין המים שלמעלה לבין המים שלמטה. ואז, ביום השלישי, ה' אמר למים: "זוזו, זוזו הצידה קצת כדי שתיראה היבשה, שיראו את היבשה." אתה יודע, כדור הארץ מורכב מהרבה מים, אבל ה' רוצה שתהיה יבשה לבני האדם שבה הם יוכלו לדרוך, הם יוכלו להרגיש יציבים, בטוחים. אנחנו לא מתנדודים, אנחנו לא מפחדים, הכל יציב. תודה רבה לה' שעשה לנו את הדבר הזה.

